

2019/1

Informační OBČASNÍK

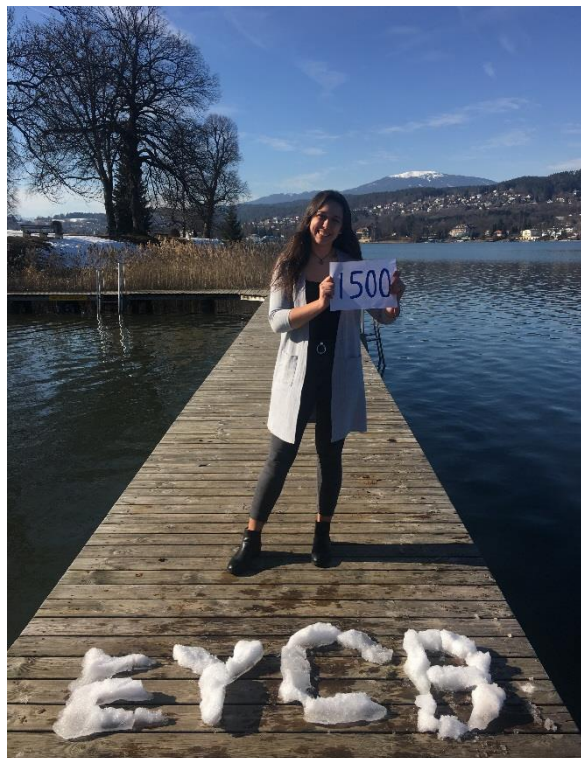
Evropského centra mládeže Břeclav

leden–březen 2019

Činnost spolku v období leden–březen 2019

Účast na krátkodobých zahraničních projektech Erasmus+: Mládež a Europe for Citizens

1. 5.–12. 1. 2019 – EVS for Youth Inclusion – Turecko – 2 účastníci
2. 20.–28. 1. 2019 – ABC Creativity – Polsko – 2 účastníci
3. 23. 1. – 1. 2. 2019 – A+ Group Work: Accepting Interculturality to Recognise Ambition, Manage Adaptation, Enable Action, and Be Assertive (part 1) – Itálie – 2 účastníci
4. 25. 1. – 1. 2. 2019 – Empowering Minorities: a Project to Improved Practices for Work with Minorities: part 1 – Albánie – 3 účastníci
5. 31. 1. – 8. 2. 2019 – Creativity Takes Courage – Turecko – 3 účastníci
6. 1.–10. 2. 2019 – My Own Values – Rumunsko – 3 účastníci
7. 18.–23. 2. 2019 – Building Bridges, Breaking the Walls: Managing Refugee Crisis in Europe – Švédsko – 2 účastníci
8. 18.–25. 2. 2019 – Be the exChange – Rakousko – 3 účastníci
9. 28. 2. – 12. 3. 2019 – Power of Youth – Rumunsko – 7 účastníků
10. 9.–17. 3. 2019 – Unleash Your Creativity & Bring Great Ideas to Life – Maďarsko – 3 účastníci
11. 9.–18. 3. 2019 – My Favourite Part of Maths is the Equality Symbol – Německo – 3 účastníci
12. 10.–16. 3. 2019 – U-LEARN: Supporting Learning in Youth Work – Estonsko – 2 účastníci
13. 19.–25. 3. 2019 – Empowering Minorities: a Project to Improved Practices for Work with Minorities: part 2 – Kosovo – 3 účastníci
14. 26.–30. 3. 2019 – Idea Challenge Remastered! – Maďarsko – 4 účastníci

Přečtěte si také reporty a prohlédněte fotky z těchto projektů na našem [webu!](#)

Na tréninkový kurz “Be the ExChange” vyslala naše projektová koordinátorka Jana Parolková už celkem **1500. účastníka!** Jsme moc rádi, že už tolik mladých lidí mělo možnost s námi vyjet na projekt do zahraničí, rozvinout své schopnosti, poznat rozmanitost i podobnosti evropských kultur a navázat nová přátelství.

Evropská dobrovolná služba

Začátkem roku 2019 se z roční EVS ve francouzském centru Europe Direct Amiens vrátila Bára Svobodová. Věnovala se tam pořádání přednášek, debat a animačních programů pro školy a vzdělávací zařízení různých stupňů, kde spolu s ostatními dobrovolníky prezentovali témata z historie evropské integrace, programy mobility,

práva a povinnosti vyplývající z evropského občanství a mluvili i o svých zemích původu, o jejich kulturách a zvycích. Kromě toho vytvářela různé grafické materiály nebo vymýšlela interaktivní vzdělávací hry, kreativní workshopy atp. Report z Bářiny EVS si můžete přečíst [zde](#).

Domácí projekty

V termínu 20.-28. března jsme ve spolupráci s estonskou organizací MTÜ Noored Ühiskonna Heaks uspořádali v Lednici tréninkový kurz „ACT – Active Citizens of Today!“ zaměřený na téma aktivního občanství a participace mladých lidí ve společnosti.

Celkem 30 pracovníků s mládeží z Albánie, ČR, Estonska, Francie, Německa, Řecka, Maďarska, Itálie, Makedonie, Rumunska, Srbska a Španělska se během něj seznámilo s různým chápáním občanství napříč Evropou i různými historickými obdobími, sdíleli příklady dobré praxe aktivního zapojení mladých lidí do života jejich komunity, přemýšleli nad tím, jak téma aktivního občanství mládeži zatraktivnit, a nakonec vytvořili několik konkrétních projektů, které po svém návratu domů zrealizují.

Prezentace o programu Erasmus+: Mládež

Po úspěšné prosincové besedě na Gymnáziu Velké Pavlovice, o které jsme psali v minulém čísle občasníku, se bývalá dobrovolnice EDS Lucie Sitarová rozhodla navštívit také svoji alma mater, Gymnázium Matyáše Lercha v Brně.

Septimánům tam vysvětlila, co to vlastně Evropská dobrovolná služba je, jak se na ni dostat, popsala jim svou vlastní zkušenost z ročního působení v lotyšském mládežnickém centru a přiblížila zajímavosti lotyšské kultury.

Možnosti programu ERASMUS+ Mládež prezentovala i naše dobrovolnice Eliška Andršová. Ta se vydala na pražské Gymnázium Nad Štolou. Eliščino vyprávění studenty tak nadchlo, že na konci se jich několik rovnou přihlásilo se zájmem o účast na projektu.

Pozvánka na besedu o programu ERASMUS+

Srdečně zveme na besedu s bývalou EVS dobrovolnicí Bárou Svobodovou, která se podělí o své zkušenosti s životem ve Francii, poradí, jak se zúčastnit Evropské dobrovolné služby nebo ERASMUS+ pracovní stáže, a řekne, co by vás nemělo při delším pobytu v zahraničí překvapit. Beseda se uskuteční **v úterý 16. dubna od 18 hodin v Malém sále Městské knihovny Břeclav.**

Různé

Projekt EVS for Youth Inclusion aneb vůně a chuť orientu východního Turecka

Jako správná cestovatelka mám ráda výzvy, podívat se na nová místa, potkávat zajímavé lidi a díky EYCB už se mi to párkrát splnilo. Když jsem se dozvěděla, že v tureckém Gaziantepu se pořádá projekt se zaměřením na EVS, okamžitě mne to zaujalo – a to hned z několika důvodů. Za prvé, Turecko jsem už jednou navštívila a zcela jsem se do této země zamilovala. Za druhé, o EVS jsem se už delší dobu chtěla něco přiučit. Za třetí, město je vyhlášené svou vynikající kuchyní a já jsem velký fanoušek dobrého jídla a za čtvrté, Gaziantep se nachází poblíž syrských

hranic, v oblasti, která je obydlená většinou kurdského etnika. Všechno znělo velmi zajímavě, a tudíž nebylo co řešit, přihlásím se!

Když jsem oznámila svým známým, že bych ráda odjela do Gaziantepu, většina si tukala na čelo. To je nebezpečné! Co tam chceš dělat! Tam nic zajímavého neuvidíš! Tam tě unesou! Pořád stejné názory dokola, od lidí, kteří většinou ani nevycestovali z České republiky. Přesně proto, jsem byla ještě více odhodlaná, navštívit toto místo a ukázat těm, kteří jen lamentují a bojí se, že ne všude Vás okamžitě unesou, ale naopak že kdekoli najdete dobré lidi a zajímavá místa. Vyplnila jsem tedy pečlivě přihlášku a když jsem se později dozvěděla, že jsem přijatá nejen já, ale i má kamarádka, se kterou jsme se společně hlásily, jásama jsem jak malé dítě o Vánocích.

Přišel tedy plán na koupi letenek a plánování cesty. Projekt začínal hned na začátku nového roku, a protože jsme měly možnost dvou cestovních dní, rozhodly jsme se poznat něco z okolí a místního regionu. Našly jsme výhodné letenky do Mardínu – dříve turistického, malebného městečka na úpatí bývalé Mezopotámie. Odtud jsme měly v plánu dojet autobusem až do Gaziantepu – a vidět tak i místní přírodu a okolí. Po cestě jsme si ještě udělaly zastávku ve městě Şanlıurfa. Jak krásná a dechberoucí místa to jsou ani neumím popsat – musíte se jet přesvědčit na vlastní oči.

Hlavním důvodem návštěvy byl projekt s názvem *Inclusion of EVS*, jehož program byl doslova nabitý od rána do večera. Účastníci ze čtrnácti různých zemí se sešli, aby probrali dříve označovanou Evropskou dobrovolnou službu neboli dnes zvaný Evropský sbor solidarit. Diskutovalo se hlavně to, co se na dobrovolné službě dělá a čím obohatí jak nás, tak širokou společnost. Diskuze ale nebyla zdaleka tím jediným – hráli jsme

divadlo, malovali nebo se bavili s místními. Zkrátka neformální vzdělání – necítíte se jako ve škole, a přesto se mnohému naučíte. Každý večer také probíhal *intercultural evening*, tedy ochutnávání pokrmů ze zemí účastníků. V průběhu projektu, jsme měli možnost jednu neziskovou organizaci navštívit přímo v Gaziantepu a poznat co taková organizace obnáší a jak funguje. Další den jsme se sešli s majitelem jiné neziskové organizace, která vyučuje Syrské sirotky. Poslední dny jsme si mohli vyzkoušet vytvořit náš vlastní projekt, spojit se s ostatními organizacemi a tím vznikla nejen přátelství, ale také základy pro budoucí projekty.

Východní Turecko není typická destinace, na kterou asi běžný člověk pomyslí. Obzvláště v poslední době se na nás valí nevlídné zpráv všeho druhu. Všichni jsme slyšeli o Istanbulu nebo Kapadocii. Přitom Gaziantep je světově vyhlášený svou vynikající kuchyní a tradičními pokrmy, které nikde jinde nechutnají tak dobře jako právě v tady – UNESCO ho uznává jako jedno ze světových měst kreativní gastronomie. Kromě jídla je tu 18 různých muzeí a majestátní hrad, tyčící se na kopci uprostřed města. Navzdory nepokojům v přilehlé Sýrii, zde vládne klid a pohoda, lidé popíjejí tureckou kávu v kavárnách, všude voní sladká Baklava a lidé smlouvají ceny orientálního koření na *baazaru* – místním trhu. Turisty tu nenajdete a díky tomu, je místní atmosféra tak autentická.

Má očekávání byla pozitivní, ale realita naprosto předčila má očekávání. Místo bylo báječné, projekt vydařený a parta účastníků byla skvělá. Za zmínku také stojí zmínit, že projekt byl situován v hotelu Met Gold, který se nacházel nejen v samém centru Gaziantepu. Organizátoři Mehmet a Kerem vytvořili bezkonkurečně nejlepší projekt na který jsem kdy jela – jak programem, aktivitami a informacemi, tak i místní atmosférou, jídlem a účastníky. Skvělé Janě Parolkové a celému EYCB, kteří nám umožnili vyjet děkuji mnohokrát – na tento týden budu (nejen já) s láskou vzpomínat. Už se nemůžu dočkat až vyjedu na své vlastní EVS!

Lenka Kosmatová

Jak jsem se dostala k projektům ERASMUS+?

Cestovat jsem chtěla už od doby, kdy mi spolužáci začali vyprávět historky o tom, jaká byla jejich dovolená s rodiči v zahraničí, vzhledem k práci mých rodičů,

jsem se ale za hranice Česka do svých 18 let nepodívala. Moje první dovolená v tureckém all-inclusive hotelu ale nebyla zrovna to, co jsem si představovala. Ano, bylo to poprvé v mém životě, kdy jsem viděla moře, ale lidé okolo mě byli všichni turisté, kteří se rozhodli přijet si na toto místo odpočinout, válet se u bazénu a celý den se cpát vším co je k dispozici zadarmo. V té době jsem se rozhodla, že chci cestovat jinak, že chci poznávat nové lidi,

místní kultury, ty pěkná, ale i ty méně pěkná místa, které se nenaskytují v okolí 100 metrů od hotelového resortu.

Začala jsem cestovat po Evropě na své vlastní náklady, což začalo být o něčem jiném, měla jsem možnost poznat státy tak jak opravdu jsou, bez toho, aby mě někdo zavřel v té nejhezčí části a jediný kontakt s místními byl, když mi servírují jídlo. Během tohoto období mi moje kamarádka řekla o EYCB a o možnostech zahraničních projektů, které jsou financovány Evropskou unií. Hned ve chvíli, kdy jsem o tomto slyšela, mě to zaujalo, přečetla jsem si reporty z již uplynulých projektů a začala hledat nějaké, které by pro mě byly atraktivní a které by zapadly do mého časového harmonogramu. Nabídka těchto projektů není malá, takže si myslím, že si na své přijde každý. První projekt, kterého jsem se zúčastnila, se konal v Rumunsku, konkrétně na místě Gura-Humorului; toto místo je poměrně vzdálené od hlavního města Bukureště, ale to mě neodradilo od touhy toto místo navštívit. Chvíli jsem byla nervózní, nevěděla jsem, co mám od takového projektu čekat a cesta, kterou jsem musela absolvovat, o něco málo překročila 24hod, ale už ve chvíli, kdy nás taxi z nádraží zavezlo ke Guest-housu, kde jsme byli ubytováni, ze mě všechnen stres opadl. Přijeli jsme sice okolo 6 hodiny ráno, ale i tak na nás čekali a vřele nás přivítali, hned poté nám ukázali naše pokoje, které také předčily mé očekávání, protože jsme bydleli na pokojích po 2-3 lidech, a měli jsme tedy dost soukromí.

Organizátoři tohoto projektu byli zkrátka úžasní a snažili se z těch 10 dnů, které jsme tam měli, vytěžit to nejlepší. Nejenom, že jsme se toho hodně dozvěděli o daném tématu, které bylo „My own values“, bavili jsme se nejenom o osobních hodnotách, ale také o hodnotách v dnešní společnosti, především o hodnotách mladých lidí, dokonce jsme měli i zorganizovanou přednášku formou diskuze s paní psychologkou na dané téma.

Jeden den jsme jeli do školy, kde jsme o projektech Erasmus+ mluvili se studenty a vysvětlovali jsme jim výhody této možnosti bezplatně se na takový projekt dostat. Nejenom, že Vám tento projekt umožní poznat zemi, do které vyjedete, ale také Vám pomůžu poznat kulturu zemí z nichž jsou ostatní účastníci. Měli jsme zde takzvané „intercultural nights“, které zahrnovaly prezentace jednotlivých zemí, už z tohoto je zřejmé, že kromě práce a povinností jsme zde měli dostatek prostoru na zábavu. Ostatní účastníci byli také všechno mladí lidé s otevřenou myslí a zájmem o to poznávat nové věci. Organizátoři se nám na těchto 10 dní snažili vytvořit co nejvíce rodinnou atmosféru, například pro účastníky, kteří

měli v průběhu pobytu narozeniny, obstarali dorty a menší oslavu. Program začínal ráno v 8 a končil přibližně okolo 4. hodiny odpoledne, poté jsme ve 3 skupinách pracovali na reprezentativním videu, blogu a brožůře. Tyto věci zahrnovaly všechny důležité momenty z projektu a práce na nich pro nás byla spíše zábava než povinnost, výsledek stál za to a nikdo z nás nelitoval ani jedné minuty práce, které jsme na tomto projektu udělali.

Nejenom, že jsem měla možnost poznat Rumunsko a naučit se něco o kulturách zemí zúčastněných, ale také jsem si udělala nové přátele a teď když pojedu například do Itálie, vím, komu můžu napsat, když budu chtít zajít na kafe, anebo budu potřebovat u někoho přespat. Tady tyto projekty Vám pomůžou získat

přátele z Evropy, povědomí o problematice, kterou daný projekt nese a v neposlední řadě skoro zadarmo poznat určité státy Evropy. Myslím si, že všechny tyto výhody těchto projektů stojí za zvážení možnosti toho to zkusit!

Barabaschová Tereza